

Pavel Bambousek v akci.

Pavel Bambousek:

Při golfu mé postižení nehraje žádnou roli

Pavel Bambousek tvrdí, že lidé, kteří utrpí úraz, by se logicky hrozně rádi vyrovnali těm, kteří hendikep nemají. A že golf jim to skvěle umožňuje. „Právě tohle mě děsně baví, na hřišti totiž moje postižení nehraje prakticky vůbec žádnou roli,“ dodává.

TEXT: JINDŘICH ŠTĚPÁNEK, FOTO: JANA BRÁBNÍKOVÁ

VERTIKALIZAČNÍ VOZÍK

Paraplegikovi umožňuje zafixovat si nohy i pas a postavit se tak, aby měl horní polovinu těla volnou a mohl švihnout golfovou holí. Vymyslel jej pod názvem paragolfer německý inženýr Christian Nachtwey, který tři roky před úrazem začal hrát golf a poté chtěl ve hře pokračovat. Dnes už existuje i další varianta pod názvem 4xMotion Power BaseTec.

ME JEDNOTLIVCŮ V GOLFU HENDIKEPOVANÝCH

Poprvé v historii proběhne šampionát v České republice. Ve dnech 18.–21. 6. 2016 přijede do Golf Resortu Barbora 102 golfistů a golfistek z 19 zemí. Českou republiku budou reprezentovat v kategorii mužů Miroslav Lidinský, Zbyněk Kotek a Tomáš Prouza, v kategorii sedících (vozičkářů) Pavel Bambousek.

Ví, o čem mluvím. Letos v květnu startoval jako první český golfista hrající z vozíku na mezinárodním turnaji ve Španělsku. A nezahrál špatné číslo. Pozvání sice dostal také vloni, ale vzhledem k tomu, že kromě golfu ještě jezdí v zimě na monoski, časově mu akce nezapadala do plánů.

CZDGA

Česká golfová asociace hendikepovaných (CZDGA) je spolek, který vznikl v roce 2009. Jeho cílem je umožnit co největšímu počtu dětí, mládeže a dospělých s tělesným postižením přístup ke golfu. Je plnohodnotným členským subjektem ČGF a od roku 2010 členem Evropské golfové asociace hendikepovaných (EDGA), která usiluje o zařazení hendigolfu do programu letních paraolympijských her 2020.

Mezi členy CZDGA jsou hráči po amputaci končetin, po ochrnutí od narození či po úrazech, vozíčkáři, hráči se zrakovým nebo sluchovým postižením, mozkovou obnrou, roztroušenou sklerózou či s neurologickým onemocněním, které postihuje pohybový aparát.

OSUDNÉ ZÁBRADLÍ

Pavel Bambousek jel před čtrnácti lety koncem letních prázdnin s kamarádem z České Lípy stopem. Nikdo z řidičů v podvečer dvěma středoškolákům na mostě nezastavoval, a tak si krátili dlouhou chvíli chůzí po zábradlí. „Uklouzla mi noha a já skončil po desetimetrovém pádu ve starém kolejišti,“ vzpomíná. Probral se až v nemocnici, kde zjistil, že nemůže hýbat nohama. Následoval převoz do liberecké nemocnice, operace, měsíce nejistoty, jak to všechno dopadne. Z rehabilitačního zařízení v Košumberku, kde pak strávil několik měsíců, se poprvé dostal domů až koncem roku, v den svých narozenin.

V návratu do relativně normálního života Pavlovi pomohl fakt, že před úrazem sportoval. Kromě lyží a snowboardu jezdil rekreačně motokros a později autokros, uměl na skatebaordu a závodně tančil latinu i klasiku. Když pak na vozíku přemýšlel, co vlastně může „v nové roli“ podnikat, rozhodl se vyzkoušet monoski. „Na rok jsem přerušil stavební průmyslovku a jezdil po rehabilitačních ústavcích,“ vzpomíná. „Od dětství jsem miloval lyže, a tak když jsem byl v Janských Lázních, svezl jsem se na mírném kopečku na upravené monoski.“ Druhý den už byl na sjezdovce v nedalekém Černém Dole.

Když ale slezl sníh, vzpomněl si Pavel na driving na Líšnici. Bydlí v nedalekém Mníšku pod Brdy, a tak už na základní škole ho na Líšnici vzal tatínek kamaráda Ondry Lébla, který ho učil odpalovat míčky.

„Ještě v zimě jsem totiž na lyžařských závodech potkal Mirka Lidinského,“ vzpomíná Pavel. „V Afghánistánu přišel o nohu a je prakticky od začátku českého hendigolfu jeho prezidentem. Vyprávěl mi, že existuje paragolfer, což je vertikalizační vozík, který dokáže paraplegika se zafixovanou dolní polovinou těla postavit, takže může odpalovat míčky.“

V té době už Pavel vlastnil řidičský průkaz a jezdil upravenou oktávií. Zjel se tedy v červnu 2011 podívat na první Mistrovství České republiky hendikepovaných golfistů Czech Disabled Golf Masters na Darovanském dvoře. Poprvé si tu paragolfer vyzkoušel a pod vedením profesionálního trenéra Petra Němce odpálil pár míčků. Zjistil, že to půjde.

TRÉNINK S VIDINOU MISTROVSTVÍ

Pravidelně Pavel začal trénovat na Zbraslavi. Byl tu k dispozici první paragolfer v Česku, který koupilo Konto Bariéry. Z drivingu se zanedlouho vydal i na hřiště. A se zdravými hráči se cítí srovnatelně, neboť – jen pro zajímavost – hendigolfisté nemají žádnou úlevu z pravidel. Kromě jediné – pokud se míček dostane do bankru a hrozí, že by z něj paragolfer nevyjel, může hráč dropovat s jednou trestnou.

Dnes má Bambus, jak Pavlovi kamarádi říkají, členství na Loretě a trénuje hlavně v Hodkovičkách, kde má zaparkovaný už vlastní vertikalizační vozík. Je pod dohledem trenérů Oty Mareše a Renaty Brýdlové a letos na jaře už dokonce snižoval hendikep. Ten golfový.

Velkou motivací je pro něj fakt, že se jako jediný český paragolfista zúčastní Mistrovství Evropy golfistů s postižením, které se uskuteční 18.–21. června na Barboře.

Studuje na Metropolitní univerzitě Praha a pracuje jako ambasador projektu VZP, určeného žákům a studentům základních a středních škol. „Vysvětluju jim, že úraz s trvalými následky může vzniknout i nezodpovědností,“ vykládá a doplňuje, „nemusí jít jen o následky pro postiženého, ale i pro jeho okolí. Moc dobře totiž vím, co to všechno znamenalo pro mé rodiče a sestru.“

Cesty po republice za studenty si pochvaluje. Tvrdí, že je to mnohem lepší, než sedět v kanceláři mezi stohy papírů. Navíc má silný pocit, že tahle práce je užitečná a leckoho může donutit k zamyšlení. „Mohl bych pracovat za víc peněz,“ tvrdí. „Pak bych ale neměl tolik času na golf. A ta svoboda za to stojí!“ ■

Velkou motivací je pro Pavla účast na domácím evropském šampionátu na teplické Barboře.

